

den, Staten her skal deltage i efter andet Stykke af § 2, efter min Mening er en rent kommunal Udgift —, men Udgifter til rene Statsforanstaltninger. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvilke det er. De Herrer har maaske lagt Mærke til det lille Værk, som er udarbejdet af Indenrigsministeriet og omdelt i Dag, og som indeholder en Samling af Bekendtgørelser, der er udstedte af Indenrigsministeren. Jeg vil benytte Lejligheden til her at takke, fordi den er omdelt, og haaber, at den maa blive udsendt til Sogneraadene og Kommunalbestyrelserne i saa stort Omfang som muligt, for vi har i lang Tid savnet en saadan Samling af de forskellige Bestemmelser om overordentlige Foranstaltninger. Man vil lægge Mærke til, at der er 47 forskellige Bekendtgørelser, hvoraf de fleste har foranlediget store Udgifter for Kommunerne, særlig for Købstæderne, f. Eks. ved Indsamling af statistisk Materiale og ved Sukkerkortene. Sukkerkortenes Gennemførelse har medført ikke smaa Beløb; der har maattet laves særlige Kontorer med lønede Folk til at administrere Fordelingen. Vi har for nylig faaet Sukkerkortblanketter til Uddeling, hvad der har krævet nogle Fordelingsmænd i hver Kommune. Jeg vil henstille til Ministeren, at han i Stedet for at gaa til Bestemmelsen i § 2 vil medvirke til, at Kommunerne fik saadanne Udgifter dækket af Statskassen. Det, synes jeg, var mere rimeligt end Bestemmelsen i § 2, som kun angaar ubetydelige Beløb til Landkommunerne.

Saa var der et Forhold angaaende Sukkerkortene, som jeg gerne vilde omtale i Forbindelse hermed. Disse skal indløses af Kommunekasserne. Derved afstedkommes der to Vanskeligheder. For det første, at Kommunerne skal staa i Forskud for disse Beløb. Vi har saa mange Forskud for Statskassen, at vi snart ikke ved, hvorfra vi skal skaffe Pengene dertil. Og for det andet det, at vi skal staa i Forskud for de Sukkerkort, der vedrører Landboerne. Landboerne køber for en stor Del deres Sukker i Købstæderne, og deres Kort skal Kommunekasserne ogsaa indløse og staa i Forskud for. Jeg vil gerne henstille, om det ikke kunde arrangeres saaledes, at de blev indløst paa Oppebørselsstuerne i de vedkommende Byer; de har vel Penge nok til at indløse Kortene med; saa blev Kommunerne lettet for Arbejdet og blev fri for at staa i disse Forskud.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gerne tillade mig at rette en lille Henvendelse til de to sidste Talere med Hensyn til

Spørgsmaalet om at blive slettet af Valg-listerne paa Grund af Skatterestancer. Jeg tror, at de ærede Talere ser lidt fejl paa hele dette Forhold. Den første Taler (I. A. Hansen) talte om Skatten for Januar Kvartal og mente, at man blev slettet, naar man ikke havde betalt Skatten for Januar Kvartal. Det gør man slet ikke. Den anden Taler tror jeg heller ikke var rigtig klar over Spørgsmaalet. I en Kommune, hvor man betaler Skatten for et halvt Aar, altsaa fra Oktober til April, der kan man blive slettet af Listen, naar man ikke har betalt denne Halvaarsskat, men hvor man, som man gør de fleste Steder, betaler kvartalsvis, kan man efter min Mening ikke efter Loven blive slettet for resterende Januar-Skat, idet det er en almindelig Bestemmelse, at den kommunale Skat først er forfalden en Maaned efter Udløbet af den Maaned, hvori den ikke er forfalden, altsaa ved Udgangen af Februar Maaned, og man kan ikke slettes i Midten af Februar Maaned, naar man er berettiget til at vente med at betale til Udgangen af Februar. Men i de Tilfælde, hvor man betaler Halvaarsskat, hvad jeg ikke tror er Tilfældet mange Steder, om det end maaske er Tilfældet i nogle Landkommuner, der kan man ganske vist blive slettet for den resterende Halvaarsskat, naar man ikke betaler i rette Tid, men det er vist i et saa forsvindende Antal Kommuner, at jeg ikke tror, man skal indlade sig paa, naar det ikke er nødvendigt, at træffe nogen Lovbestemmelse i den Henseende. Det har været saaledes ved alle andre Valg, og jeg tror ikke, det har voldt Vanskeligheder for.

Indenrigsministeren (Rode): Behandlingen af det foreliggende Lovforslag har ikke ladet megen Sandsynlighed aaben for, at der kan komme noget videre ud af det. Man kan jo betragte adskillige af Bestemmelserne som omhandlende forholdsvis smaa Ting og derfor mene, at det heller ikke kunde være af stor Betydning, om de vedtoges eller ikke; men jeg for mit Vedkommende vilde dog finde det meget beklageligt, hvis § 1 ikke skulde kunne vinde Tilslutning. Jeg tror i alt Fald, det vil se ejendommeligt ud, naar man skal se tilbage paa denne Tid, at der, den første Gang det for den høje Rigsdag blev fremsat som noget ønskeligt at indskærpe Befolkningen, at Tiden var saa alvorlig, at den, som Medborgerne kalder paa til Opfyldelsen af et Hverv, ogsaa har Pligt til at modtage dette Kald, fra det store konservative Folkeparti her i Salen, og i det